

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2019, declarate de avocații Olșanski Alexandr și Felișcan Victor în numele inculpatului

Eftodii Vladimir XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 09.04.2019 – 17.06.2019,
instanța de apel: 11.07.2019 – 04.09.2019,
instanța de recurs: 25.10.2019 – 11.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Eftodii Vladimir a fost condamnat în baza art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare, art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare, art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare și art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, *cu executare în penitenciar de tip semiînchis*.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Procesul penal pe art. 155 și 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 90 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Eftodii Vladimir, la 28 februarie 2019, în jurul orelor 23.00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, ilegal și fără permisiune, a pătruns în gospodăria lui XXXXX XXXXX, din s. XXXXX, r-nul XXXXX, iar la solicitarea ultimei de a-i părăsi domiciliu, nu s-a conformat, ci din contra a intrat în conflict cu ultima, aplicându-i mai multe lovituri cu piciorul în ușa de acces în locuința victimei, cu scopul de a o agresa fizic.

Acțiunile respective au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei.

Tot el, la 28 februarie 2019, în jurul orei 23.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în gospodăria lui XXXXX XXXXX din s. XXXXX, r-nul XXXXX, pe fonul unui conflict cu rudele sale care la acel moment se aflau în casă, având o sticlă cu benzină, a materializat intenția sa prin faptul că a stropit geamul locuinței în care se aflau rudele sale XXXXX XXXXX, XXXXX și XXXXX cu copii săi, zicându-le că-i v-a omorâ, a incendiat geamul locuinței, existând pericolul realizării acesteia amenințări.

Aceste acțiuni au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omorul, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Tot el, locuind împreună cu membrii familiei sale soția XXXXX XXXXX și copii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în gospodăria proprie din localitatea s. XXXXX XXXXX, r-nul Soroca pe parcursul perioadei de timp a anului 2018 - februarie 2019 a manifestat continuu un comportament agresiv față de aceștia, cât și față de mama sa XXXXX XXXXX, ce locuiește în gospodărie separată în aceeași localitate și care în virtutea prevederilor art. 133¹ lit. b) din Codul penal, are calitatea de membru de familie, comportament exprimat prin cuvinte injurioase, ofense, amenințări cu răfuiala fizică și aplicarea de lovituri, fapte care în permanență îi provocau ultimilor stări de tensiune, suferință fizică și psihică, umilință și înjosire.

Prin ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie, emisă la 07 martie 2019 de către judecătoria Soroca, în privința lui XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, Eftodii Vladimir a fost obligat de a părăsi locuința comună din localitatea XXXXX XXXXX, r-nul Soroca și de a nu se apropia la o distanță mai mică de 200 metri de locuința lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX din aceeași localitate, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 200 metri de victimele XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, de a nu contacta cu ele inclusiv telefonic, prin corespondență, rețele de socializare din Internet sau prin orice alt mod, pe un termen de 90 zile calculate de la data emiterii ordonanței.

Drept urmare, la 09 martie 2019, în jurul orei 16:00 și la 29 martie 2019 în jurul orei 02:00, Eftodii Vladimir, fiind sub influența băuturilor alcoolice, ignorând decizia adoptată de instanța de judecată, intenționat nu a executat măsurile stabilite în

ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și venind la domiciliu mamei sale XXXXX XXXXX, a intrat în ograda gospodăriei și a bătut la geamul casei unde la acel moment se afla XXXXX XXXXX, apoi în ziua de 29 martie 2019 jurul orei 17:00, a intrat în ograda gospodăriei familiei sale, unde la acel moment se aflau XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, care văzându-l au fugit în drum.

Tot el, continuându-și acțiunile sale ilicite, la 04 aprilie 2019, fiind sub influența băuturilor alcoolice, ignorând decizia adoptată de instanța de judecată la 07 martie 2019, intenționat nu a executat măsurile stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și a venit la domiciliul victimelor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, unde a continuat să locuiască până la data de 18 aprilie 2019, împreună cu victima violenței în familie XXXXX XXXXX, timp în care copii XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, văzându-l acasă, au fost nevoiți să-și părăsească domiciliu și să locuiască la bunica XXXXX XXXXX.

Toto el, locuind împreună cu membrii familiei sale soția XXXXX XXXXX și copii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în gospodăria proprie, amplasată în s. XXXXX XXXXX, r-nul Soroca, pe parcursul perioadei de timp a anului 2018-februarie 2019 a manifestat continuu un comportament agresiv față de aceștia, cât și față de mama sa XXXXX XXXXX, care locuiește în gospodărie separată în aceiași localitate și care în virtutea prevederilor art. 133¹ lit. b) din Codul penal, are calitatea de membru de familie, comportament exprimat prin cuvinte injurioase, ofense, amenințări cu răfuiala fizică și aplicarea de lovituri, fapte care în permanență îi provocau ultimilor stări de tensiune, suferință fizică și psihică, umilință și înjosire.

Prin ordonanța de protecție a victimele violenței în familie, emisă la 07 martie 2019 de către instanța de Judecată Soroca, urmare a examinării în ședință publică a cauzei civile la demersul înaintat de Inspectoratul de poliție Soroca cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, cet.Eftodii Vladimir a fost obligat de a părăsi locuința comună din s. XXXXX XXXXX, r-nul Soroca și de a nu se apropia de locuința lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, amplasată în aceiași localitate, la o distanță mai mică de 200 metri; de a nu se apropia la o distanță mai mică de 200 metri de victimele XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, de a nu contacta cu victimele XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, inclusiv telefonic, prin corespondență, rețele de socializare din Internet sau prin orice alt mod, pe un termen de 90 zile calculate de la data emiterii ordonanței.

Drept urmare, la 30 aprilie 2019, Eftodii Vladimir, fiind sub influența băuturilor alcoolice, ignorând decizia adoptată de instanța de judecată, intenționat nu a executat măsurile stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și venind la domiciliu său, amplasat în s. XXXXX XXXXX, r-nul Soroca, deteriorând lacătul ușii de acces în domiciliu și o parte din geam, a intrat în casă, unde s-a aflat până la 02 mai 2019, lipsind astfel victimele violenței în familie XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX de posibilitatea de a locui la domiciliul lor.

Tot el, continuându-și acțiunile sale ilicite, la 14 mai 2019, fiind sub influența băuturilor alcoolice, ignorând decizia adoptată de instanța de judecată la 07 martie

2019, intenționat nu a executat măsurile stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și a venit la domiciliul lui XXXXX XXXXX, unde la acel moment se afla și XXXXX XXXXX, inițiind o ceartă cu XXXXX XXXXX, pe motiv că ultima i-a primit la domiciliul său pe XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX.

Acțiunile enunțate au fost încadrate la art. 320¹ Cod penal, ca neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Instanța a reținut că inculpatul declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții,

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omorul, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliu a persoanei fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei și art. 320¹ Cod penal, ca neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie, care se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, că infracțiunile săvârșite de inculpat fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana acestuia, care la locul de trai se caracterizează negativ, făcând abuz de băuturi alcoolice, scandalagiu în familie, intră în conflict cu cetățenii, anterior a fost supus răspunderii penale, de circumstanța atenuantă - recunoașterea vinei, cât și de cea agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, concluzionând că urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele dispozițiilor art. 320¹, 320¹, 320¹, 320¹ Cod penal, coroborate cu art. 364¹ alin. (8) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța a conchis că este întemeiată și pasibilă a fi admisă cererea părților vătămate XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și a inculpatului privind încetarea procesului penal pe art. 179 alin. (2) și 155 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța a reținut că acestea au fost necesare pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauză, ceea ce constituie cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, or normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare în asemenea caz.

3. Procurorul în Procuratura raionului Soroca, Radu Ceban, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 320¹, 320¹, 320¹, 320¹, 84 Cod penal, definitiv, la 4 ani închisoare, cu executare și cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 90 lei.

Apelantul a invocat că stabilirea inculpatului unei pedepse cu închisoarea și cu aplicarea prevederilor ar. 90 Cod penal este inoportună, deoarece neexecutarea unei pedepse efective pentru comiterea în repetate rânduri a aceleiași infracțiuni determină sporirea încrederii în sine și a convingerii lui de lipsa răspunderii sale pentru cele comise, ceea ce îi poate trezi condamnatului o atitudine nepăsătoare față de faptele sale viitoare și consecințele lor, simulând astfel comiterea în continuare a unor astfel de infracțiuni

Ori, deși inculpatului îi era înaintată acuizarea pentru comiterea unor infracțiuni și ulterior i se aducea la cunoștință faptul că dosarul penal împreună cu rechizitoriul era expediat în instanța de judecată, conduita reprobabilă a lui XXXXX XXXXX după acesta rămânea neschimbată, ultimul continuând să comită noi infracțiuni.

Tot, prin sentința judecătoreiei Soroca, a fost încetat procesul penal pe faptul comiterii altor două infracțiuni de inculpat, înaintea celor patru infracțiuni pentru care a fost condamnat, iar anterior de aceasta el a mai fost condamnat în baza art. 353 alin. (1) Cod penal, la locul de trai se caracterizează negativ, astfel că aplicarea unei pedepse cu închisoare va urmări corectarea și reeducarea acestuia, transformarea esențială a conștiinței individuale și modificarea reală și de durată a comportamentului său.

În atare circumstanțe, instanța neîntemeiat i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare, aplicând dispozițiile art. 90 Cod penal, în coraport cu infracțiunea ce i se incriminează și cu pericolul social pe care-l reprezintă ultimul.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2019, apelul fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Eftodii Vladimir a fost condamnat în baza art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare, art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare, art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare și art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu din 04.09.2019.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, deliberând asupra cuantumului și categoriei pedepsei, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise, cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, fapt pentru ce urmează a dispune înăsprirea ei, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și aplicarea aceleiași pedepse pe care i-a numit-o instanța de fond.

Deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale prin prisma art. 61 Cod penal potrivit căruia, pedeapsa este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop corectarea lui cu restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în raport cu

prevederile art. 75 Cod penal și recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, ținând cont și de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege - anterior prin sentința judecătorească Soroca din 27.09.2006 a fost condamnat pe art. 353 alin. (1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pe care deși le-a executat nu a conștientizat rolul educativ și cel de prevenire a continuării activității criminale, a savârșit într-o perioadă restrânsă de timp patru episoade de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, inclusiv alte două infracțiuni referitor la care s-a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților, având și un cazier contravențional destul de variat, ceea ce determină caracterul criminal stabil și nedorința de corectare. La fel, urmează de reținut comportamentul agresiv și obraznic manifestat de XXXXX XXXXX atât în familie, cât și în societate, cu întrebuițarea băuturilor alcoolice, în lipsa unei ocupații utile ce i-ar asigura o sură stabilă de venit, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de la locul de trai, circumstanțe ce nu pot fi tolerate, au dus la concluzia că inculpatului urmează a-i fi stabilită pentru executare o pedeapsă reală cu închisoare, în vederea restabilirii echilibrului social și conștientizării rolului pedepsei penale.

Ori, potrivit art. 61 și 75 Cod penal, scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, cu reeducarea celui vinovat în vederea prevenirii comiterii de către el pe viitor al altor fapte penale, ceea ce impune stabilirea acelei categorii de pedeapsă, care cu adevărat va deveni efectivă pentru corectare, prevenind continuarea activității criminale, fiind una proporțională în raport cu persoana lui și gradul de vinovăție, aducând totodată satisfacție morală părții afectate de acțiunile criminale a infractorului.

Pedeapsa închisorii are un efect preventiv serios, constituind o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare al apărării drepturilor și libertăților garantate de Convenție și Constituție, urmând a fi aplicată față de persoanele ce au atentat la valorile sociale, ocrotite de legea penală.

Prin urmare, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale, prin admiterea cerințelor formulate de apelant, se impune înăsprirea pedepsei penale, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, chiar și în situația în care inculpatul își recunoaște vinovăția, acceptând procedura simplificată de judecare a cauzei pentru a putea beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă, conform prevederilor art. 3641 alin. (8) Cod procedură penală.

De rând cu aceasta, instanța de apel a statuat că potrivit art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată având posibilitatea de a-l obliga pe condamnat să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării lui cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat sau să-l elibereze de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, atunci când plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

5. Avocatul Alexandr Olșanski a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că într-adevăr inculpatul anterior a fost caracterizat negativ, dar la judecarea apelului instanța nu a ținut cont de poziția părților vătămate, care în instanța de apel au manifestat acordul cu sentința, menționând despre prezența relațiilor pozitive între ele și inculpat, declarând că dânsul a pășit ferm pe cale corijării și după evenimentele în cauză s-a schimbat pozitiv, fapt confirmat și prin caracteristicile satisfăcătoare eliberate de către comuna XXXXX XXXXX, r-nul Soroca.

Deci, inculpatul a demonstrat dorința de a se corija.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420-436 CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Victor Felișcan, în care solicită casarea parțială a acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 320¹ Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul indică că toată familia suferă enorm de mult din cauza privării de libertate a soțului și tatălui, care este întreținător al familiei.

Privarea de libertate are un impact extrem de negativ pentru familie și este neproportional cu scopul urmărit de legea penală și gravitatea faptei.

Instanța de apel, probabil nu a dat importanță că inculpatul, care nu se caracterizează printr-o instruire avansată și nivel de cunoaștere, chiar nu a înțeles însemnătatea ordonanței de protecție, nefiindu-i explicate de un magistrat sau de altă autoritate competentă, din care motiv și tratat interdicțiile cu neglijență, ori agentul statului îi revine obligația să explice o hotărâre judecătorească care instituie careva consecințe legale.

De asemenea, în învinuirea adusă prin rechizitoriu lipsește cu desăvârșire probarea faptului și referirea la probe admisibile, pertinente și concludente precum că XXXXX XXXXX a fost somat să execute hotărârea instanței de judecată după ce a fost sancționat contravențional și s-a scurs o perioadă suficientă de timp de la pedeapsa contravențională și somarea de a se conforma prevederilor legale.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

5.2. La 03 decembrie 2019, avocatul Felișcan Victor, a depus un recurs suplimentar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri echitabile.

Recurentul a indicat că de la aplicarea pedepsei privative de libertate suferă mai multe persoane, în special copii minori XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX care erau întreținuți și îngrijiți de XXXXX XXXXX

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului A. Olșanski, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului respectiv, cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, avocatul Felișcan V. și-a întemeiat recursul inițial și pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului în baza art. 320¹ Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoana interesată nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs doar decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În această consecutivitate, se reține că nici partea apărării și nici inculpatul nu au utilizat în prealabil calea de atac – apelul, inclusiv în aspectul invocat în recursul menționat, în situația în care legea prevede această cale de atac (*pct. 3. – 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, în speță nu se atestă că prin decizia instanței de apel a fost înrăutățită situația inculpatului în raport cu soluția primei instanțe în parte privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, aceasta fiind înrăutățită doar în latura pedepsei, fiind excluse dispozițiile art. 90 Cod penal (*pct. 1. – 5.1. din decizie*),.

Prin urmare, recursul ordinar în aspectul vizat nu are niciun suport juridic, fiind vădit neîntemeiat.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare inițiale declarate de avocații Olșanski A. și Felișcan V. (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), la stabilirea pedepsei, instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel, just a concluzionat că în cazul în care inculpatul nu este la prima abatere de lege, anterior prin sentința judecătoreiei Soroca din 27.09.2006 a fost condamnat pe art. 353 alin. (1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pe care deși le-a executat nu a conștientizat rolul educativ și cel de prevenire a continuării activității criminale, a săvârșit într-o perioadă restrânsă de timp patru infracțiuni de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, care se sancționează, potrivit art. 320/1 Cod penal cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani, inclusiv alte două infracțiuni referitor la care s-a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților, comportamentul agresiv și obraznic manifestat atât în familie, cât și în societate, cu întrebuintarea băuturilor alcoolice, în lipsa unei ocupații utile ce i-ar asigura o sură stabilă de venit, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de la locul de trai, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocați (*pct.5. și 5.1. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al

infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanța de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile nominalizate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5., 5.I.* din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că aceste recursuri ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile inițiale de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

În al patrulea rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 04 septembrie 2019, iar dispozitivul deciziei motivate la 18 septembrie 2019 și a înmânat inculpatului,

prezent la ședința de judecată, cât și avocatului A. Olșanski copia de pe această decizie, fapte consemnate în respectivul proces-verbal și confirmate prin recipisa semnată de ambii (*f.d. 137, 149*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 18 septembrie 2019, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 18 octombrie 2019.

Totodată, recursul ordinar suplimentar al avocatului Felișcan Victor, a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 04 decembrie 2019, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d.186-190 , pct. 5.2. din decizie*)

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este depus peste termen, recursul ordinar suplimentar, din 04 decembrie 2019 al avocatului Felișcan Victor urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5.2. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Felișcan Victor pe 17 octombrie 2019 și de Olșanski Alexandr, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2019, în privința inculpatului Eftodii Vladimir XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursului ordinar din 04 decembrie 2019, declarat de avocatul Felișcan Victor împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2019, în privința inculpatului Eftodii Vladimir, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun